

Історія журналу «Наше Життя»

(Виступ на Дні Союзянки під час відзначення 70-ліття журналу.

Нью Йорк, 5 жовтня 2014 р.)

Лідія Слиж,
головний редактор

Дорогі Союзянки, Достойні гості!

Вітаю всіх Вас з Днем Союзянки Округу Нью Йорк і з 70-ою річницею журналу «Наше Життя»!

Кажуть, що Україна існує там, де живуть українці. Це дійсно так. Ми з Вами тут, в Америці будуємо свою маленьку Україну для наших дітей і внуків, щоб вони знали своє походження і свій рід, бо за словами Т. Шевченка «Хто матір забуває, того Бог карає...» І в цьому нам допомагає офіційний пресовий орган Союзу Українок Америки журнал «Наше Життя», який ось уже 70 років безперервно виходить щомісяця (окрім серпня). Від першого числа журнал є двомовним. Сьогодні в рядах союзянок є жінки українського походження, або спорідені з українцями, які народилися за межами України. Ми вітаємо їх і пропонуємо англomовні сторінки. В даний час англomовну частину журналу редагує Олеся Валло, д-р слов'янських мов та літератур, викладач Іллинойського університету міста Урбана Шампейн. І в тому, що 4-те – 5-те покоління нащадків перших емігрантів з України вважають себе українцями, велика заслуга Союзу Українок Америки і, зокрема, журналу «Наше Життя».

Оскільки журнал є пресовим органом США, то:

По-перше, він висвітлює працю всіх ланок Союзу Українок Америки, тобто Головної Управи США (про що повідомляє в кожному числі журналу голова п.Маріянна Заяць), а також округ і відділів в рубриці «Діяльність округ і відділів США». Журнал є тією ланкою, яка об'єднує все членство в одне ціле. Зі сторінок журналу союзянки, які проживають в різних куточках Америки, дізнаються про те, що робиться в організації, діляться досвідом роботи, запозичують цікаві форми і методи праці для своїх округ і відділів (особливо це стосується новоутворених відділів). Журнал є візитною карткою нашої організації і одночасно дзеркалом, в якому відбивається вся праця найстаршої і найчисельнішої жіночої організації Америки. Фактично «Наше Життя» є літописом Союзу Українок Америки.

По-друге, за словами колишньої редакторки пані Лідії Бурачинської: «журнал «Наше Життя» формує з українки громадську людину... це трибуна, що повчає, розворушує й активізує... допомагає жінці знайти своє місце в українській спільноті і відстояти його перед американським світом».

По-третє, журнал «Наше Життя» є публіцистично-літературним, бо доводить до читача досвід організованого жіноцтва в умовах еміграції у справі збереження ідентичности українства в усіх аспектах, а саме: культури, літератури, мови, мистецтва, релігії, музики, виховання підростаючого покоління, збереження народних традицій і звичаїв, вишивання, плетіння герданів, писанкарства, українських страв і традиційного обрядового печива тощо. В цьому колосальна заслуга журналу.

Журнал «Наше Життя» упродовж свого 70-літнього існування не змінив свого головного напрямку і цілей, пройшовши славний шлях, гідно репрезентуючи в цілому світі Союз Українок Америки, відтворюючи на своїх сторінках історію її багатогранної діяльності. Якраз те, що це журнал жіночий, доводить велику силу української Жінки –

Історія журналу «Наше Життя»

(Виступ на Дні Союзянки під час відзначення 70-ліття журналу.

Нью Йорк, 5 жовтня 2014 р.)

Лідія Слиз,

головний редактор

патріотки, Березині родини і Березині української ідентичности за океаном. Всі ці роки журнал йшов пліч-о-пліч зі своєю організацією, переживав разом з нею періоди піднесення і періоди важких випробувань, але ніколи не переривав видавничої діяльності. Змінювалися покоління союзянок, історичні епохи, та незмінним залишалося одне – безмежна любов союзянок до своєї організації і до своєї прабатьківщини – України, їхня працьовитість, невтомна енергія і завзяття.

Анна Кравчук, Почесна голова СУА в привіті з нагоди 70-ліття «Нашого Життя» (ч. 1, 2014 р., ст. 4) підкреслює: «Журнал «Наше Життя» завжди йшов з духом часу, публікуючи інформацію не тільки про діяльність організації... Журнал став нашим голосом у вільному світі, інформуючи про страхіття на Україні та поневолення українського народу Радянською владою».

Союз Українок Америки був тією організацією, яка одна з перших на весь голос розповіла про Голодомор в Україні 1932-1933 років, відкривала Заходу страшну правду про геноцид українського народу.

У 70-ту річницю Голодомору число 11 (2003 р.) «Нашого Життя» було повністю присвячене темі Голодомору, в якому поміщені унікальні архівні матеріали «Комітету помочі голодуючій Україні».

А з нагоди 80-ої річниці Голодомору в листопаді 2013 року це число «Нашого Життя» було перевидане.

До великих надбань СУА належить створення Українського Музею в Нью Йорку у 1976 році, який став центром української культури в США. Саме завдяки журналу «Наше Життя» вдавалося підтримувати контакт провладу організації з членством, інформувати про збір фондів на будівництво Музею. Сьогодні в журналі друкуються відомості про працю Музею та всі пожертви на утримання цієї важливої української інституції (рубрика «Добродійство»).

Союз Українок Америки завжди відстоював права людини в Україні. Журнал «Наше Життя» був одним з видань, на сторінках якого вперше публікувалися твори українських борців за волю, так званих шістдесятників, які таємно переправлялися з Советського Союзу на Захід. Згодом журнал публікував інтерв'ю з дисидентами, колишніми советськими політ'язнями, доводив правду про відсутність людських прав в Україні.

Факт відродження Української Держави у 1991 році змінив обличчя журналу. Зачитаю Вам оцінку журналу пані Лариси Дармохвал, голови Союзу Українок Болехівщини Ів.-Франківської обл. і члена редакційної колегії журналу:

«В галицьких містах і селах відродився Союз Українок. Журнал «Наше Життя» став не тільки для мене сонячним промінцем після холоду і туману. В ньому живе душа України. Там духовний зв'язок із материнською землею такий сильний, що ніякі сили не зможуть їх розірвати. Він не підвладний часу... «Наше Життя» – це той місток, що в'яже українців цілого світу, сплітає вінок дружби, кличе всіх до праці потрібної».

У нелегкий час відродження і розбудови українська держава потребує нашої допомоги і вона її отримує. Численні ріки жертвовності союзянок пливають на рідну землю: хворим і немічним, дітям-сиротам і бабусям, жертвам Чорнобильської нуклеарної

Історія журналу «Наше Життя»

(Виступ на Дні Союзянки під час відзначення 70-ліття журналу.

Нью Йорк, 5 жовтня 2014 р.)

Лідія Слиж,

головний редактор

катастрофи, потерпілим від повені та інших стихійних лих. Кожного місяця в журналі опубліковуються всі пожертви на фонд Суспільної Опіки США (рубрика «Добродійство»).

Від початку створення нашої організації велика увага приділялася освіті української молоді. Через Стипендійну акцію США жіноцтво Америки допомогло здобути освіту тисячам молодих українців в Бразилії, Аргентині, Польщі, а тепер в Україні. В кожному числі журналу є сторінка «Новини зі Стипендійного бюро США».

Всім відомо, що США створив Тривалий фонд лекторію з Жіночих студій в Українському Католицькому Університеті у Львові. В журналі «Наше Життя» подаються всі пожертви на цю надзвичайно важливу і потрібну справу і створено рубрику «Новини УКУ», в якій повідомляється про те, як працює цей лекторій.

А як дружньо відгукнулися союзянки на заклик головної Управи США про збір фондів на допомогу революційному Майдану в Україні в кінці 2013 року. До редакції «Нашого Життя» надходили повідомлення від округ і відділів США про те, як вони підтримували Майдан і які заходи проводились ними на здобуття фондів для Майдану. В ювілейному 2014 році «Нашого Життя» широко висвітлюються останні події в Україні, коли український народ став на захист своїх інтересів і зрозумів, що він є справжнім господарем на своїй, Богом даній землі. У ці тривожні і водночас повні оптимізму дні українці всього світу відчули себе єдиним духовним організмом, який випромінює таку позитивну енергетику, яку ніякий злочинний режим не переможе!

В ювілейному році 200-ліття від дня народження духовного генія українського народу Т. Шевченка в кожному числі нашого журналу присвячується стаття цієї знаменній даті. В листі до редакції голова Львівської міської організації Всеукраїнської Ліги Українських Жінок Лідія Купчик пише: «Я мушу низько схилити голову перед Вашим журналом. Ви, мабуть, найкраще вшановуєте Шевченка, не забуваєте його в кожному числі журналу і так всесторонньо підходите до цієї надзвичайної постаті».

В журналі «Наше Життя» регулярно публікуються матеріали про видатних жінок як минулого, так і сьогодення в рубриках «Жіночі постаті української історії» та «Наша сучасниця». На сторінках журналу висвітлюються теми української мови та культури, народних традицій і звичаїв, інтерв'ю з цікавими людьми, виховання дітей в сім'ї, нові книжки, куховарські приписи.

Дві сторінки в журналі кожного місяця відведено нашим малюкам. І часто мені признаються навіть старші пані, що їм дуже подобаються дитячі казочки і малюнки до них, які в останні роки пише для нашого журналу тут присутній Святослав Левицький. Хочу процитувати закінчення одного листа з України: «Чекаю на гарну казочку з веселим півником чи лисичкою у вашому хвальному часописі.»

Окремо хочу відзначити постійного довголітнього автора статей на медичні теми доктора пана Ігоря Магуна, який є почесним гостем сьогоднішнього свята. Його мама, Почесна членка США, довголітня голова славного 1-го Відділу США і голова Округи США Нью Йорк св.п. Ліда Магун прищепила своєму синові таку палку любов до нашої організації, що він донині не розлучається з США, а кожного місяця присилає цікаві, актуальні статті на теми здоров'я. І, можливо, саме йому ми завдячуємо, що наші союзянки часто відзначають 100-ліття з дня народження.

Історія журналу «Наше Життя»

(Виступ на Дні Союзянки під час відзначення 70-ліття журналу.

Нью Йорк, 5 жовтня 2014 р.)

Лідія Слиж,

головний редактор

Мені імпонують промови нашої голови СУА пані Маріянни Заяць, яка кожного разу наголошує, що сучасні союзянки продовжують справу наших попередниць, які творили історію нашої організації. Дорогі союзянки! Ми з Вами маємо унікальну можливість (якої не мали наші попередниці) вивчати історію нашої оорганізації, використовуючи електронний архів всіх чисел «Нашого Життя» від 1944 року і до сьогодні. Там ви знайдете справжні скарби з історії розвитку і жіночого руху, і розвитку Союзу Українок Америки, і визначні жіночі постаті. Адже все це зібране в наших журналах протягом 70-ти років. Вебсайт журналу www.unwla.org, завдяки якому весь світ має можливість читати всі числа журналу. Багато молодих науковців в Україні черпають з нього унікальні матеріали для своїх наукових праць з розвитку українського жіночого руху, якому у 2014 році виповнюється 130 років. Молода докторантка Будапештського Центральньо-Європейського університету Ірина Кошулап пише свою докторську дисертацію про жіночий рух на прикладі Союзу Українок Америки. Вона каже, що наш журнал їй дуже допомагає в науковій праці. А на днях ми отримали дуже цікаву статтю (про видатну українку Софію Русову) докторантки Київського національного університету ім. Т. Шевченка Ірини Євдокименко, яка також використовує наші журнали. Читачі журналу знайдуть цю статтю в наступних числах журналу.

Зачитаю ще одне привітання з нагоди Ювілею «Нашого Життя»: «Вітаю! Має чим славитися «Наше Життя». В ньому така велика історія української жінки! І якої жінки! Якась світла аура над тим журналом. Бо приходять такі прекрасні жінки – редактори! Достойні тої великої справи.»

За словами голови СУА Маріянни Заяць: «Своїм успіхом та довголіттям «Наше Життя» завдячує відданому та цілеспрямованому редакторському колективу, редакційній колегії, а також своїм дописувачам: членкам СУА і не лише. Кожна редакторка принесла у журнал свої власні таланти, своє власне бачення і збагатила сторінки «Нашого Життя» своїми оригінальними ідеями.» («Наше Життя», ч.1, 2014 р., ст.3).

Сьогодні ми з глибокою вдячністю згадуємо всіх попередніх редакторів «Нашого Життя»: Клавдію Олесницьку (1944 – 1946 рр.), Олену Лотоцьку (1946 – 1960 рр.) Лідію Бурачинську (1961 – 1973 рр.), Уляну Старосольську (1973 – 1984; 1987 – 1990 рр.), ольгу Лісківську (1985 – 1986 рр.), Ірену Чабан (1990 – 2008 рр.), Тамару Стадниченко (2008 – 2011 рр.). Прошу хвилиною мовчання вшанувати тих редакторів журналу, які відійшли у Вічність... Дякую.

Я щиро дякую всім дописувачам за цікаві, змістовні матеріали, надіслані до «Нашого Життя». Зокрема, дякую пресовим референткам округ і відділів СУА, які висвітлюють на сторінках журналу багатогранну і цікаву працю наших союзянок.

Окремо хочу подякувати колективу Коп'ютопринту у Кліфтоні, Нью Джерзі та його власниці пані Марійці Дупляк за дружню співпрацю, де ось уже 40 років друкується наш журнал.

На закінчення хочу подякувати всім союзянкам словами листа з дитячого будинку для неповносправних дітей-сиріт м. Бережани, Україна, який наша редакція нещодавно отримала, і який стосується кожної союзянки:

Історія журналу «Наше Життя»

(Виступ на Дні Союзянки під час відзначення 70-ліття журналу.

Нью Йорк, 5 жовтня 2014 р.)

Лідія Слиж,
головний редактор

«С.І.Х.! Вельмишановна Редакціє журналу «Наше Життя» і членки Союзу Українок Америки! Так тепло і любо на серці, коли згадуємо про Вас, бо Ви є хранительками миру на землі, берегинями народної мудрости, невтомними і благородними українками, справжніми сестричками милосердя і любові. Ми з радістю читаємо Ваш чудовий журнал, який нам висилає наша прибрана матуся Ірина Кріса з Парми, Огайо. Нехай Господь Бог дає Вам міцне здоров'я і сили для дальшої благородної праці».

Слава нашим Союзянкам!

Слава Україні!